

Aquell estiu del 85...

La història: Un poblet de l'Empordà, 2009-1985. Després d'un succés anecdòtic a peu de carretera, Sala, publicista en viatge a Barcelona, demana ajuda a Cristina, jove autoestopista, junts retornen als anys de la infantesa, en el darrer estiu més especial de la seva vida.

La pel·lícula: És el que té mirar pel retrovisor de la nostàlgia. Els ulls s'entelen recordant aquell petó furtiu, el primer amor desassossegant, la bretolada nocturna amb els amics del poble on passàvem les vacances d'estiu, l'enfrontament amb els ganassots, la primera tragèdia... El tàndem Pau Freixas (Barcelona, 1973) en la direcció, i Albert Espinosa (Barcelona, 1974) com a coguionista, es marca un relat melodramàtic, d'iniciació adolescent al voltant del bàlsam de l'amistat i de les desorientacions amoroses entre un grup d'amics (quatre nois i una noia) que tasten els primers inconvenients de créixer. He llegit que Freixas es declara l'hereu de cineastes com Robert Zemeckis, Steven Spielberg i George Lucas.

Héroes

Director: Pau Freixas.
 Intèrprets: Eva Santolaria,
 Ferran Rull, Alex Brendemühl,
 Nerea Camacho, Mireia
 Vilapuig. Espanya, 2010. 112'.
 Lauren Lleida, Rambla Lleida

Tampoc no pixa alt el noi! Però resulta curiós, si més no, que els films que acaba rememorant *Héroes*, són *Los Goyones* de Richard Donner de l'any 1985 (el pòster que Xavi té a l'habitació) i *Stand By Me*, que Rob Reiner dirigia el 1986. Passa sovint que un deixeble es proclama hereu d'un mestre i, aquest, potser que renunciaria a tal discutible honor. Freixas/Espinosa converteixen en *herois* la pena que aspira a guanyar una carrera de cotxes xiripitiflàutics (xapó al *cameo* de Constantino Romero, la veu de Clint Eastwood, donant el seu *Gran Torino* d'anar per l'Empordà) i fer-se amb la cabana tarzanesca damunt la copa de l'arbre arcàdic, abans que l'inevitable embasament hidroelèctric inundi el poble. Films com *Héroes* (en versió espanyola quan s'ha rodat en català oriental), posen al ras allò paradoxal: malgrat la vida sembli avançar, sempre som a nivell zero. *Héroes* és a *Verano azul* allò que el segon Tripartit és al primer.

La imatge: Els quatre herois a bord del cotxe artesà, lliscant pels rostolls nostàlgics.

La frase: "No tinguéssiu pressa a fer-vos grans", avisa l'àvia Anna Lizaran als néts. Mai no és l'hora.

La recomanació: Reservat per als addictes a l'espardeinyeta catalana, peti qui peti.